

Księga Ezechiela

Rozdział 26

1. Roku jedenastego, pierwszego dnia miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa: 2. Synu człowieczy, ponieważ Tyr mówił Jerozolimie: Ha, oto rozbita została brama ludów; powraca do mnie, ja będę bogaty, ona - pustynią, 3. dlatego tak mówi Pan Bóg: Oto Ja jestem przeciwko tobie, Tyrze! Sprawię, że ruszą przeciw tobie liczne narody, nadpłyną falami jak morze. 4. Zburzą mury Tyru i wywrócą jego wieże. Wymiotę z niego jego proch i uczynię z niego nagą skałę. 5. Stanie się pośrodku morza miejscem suszenia sieci, ponieważ Ja powiedziałem - wyrocznia Pana Boga. Stanie się on łupem narodów. 6. Córki zaś jego, które są na stałym lądzie, będą zabite mieczem. I poznają, że Ja jestem Pan. 7. Bo tak mówi Pan Bóg: Oto Ja sprowadzam z północy na Tyr Nabuchodonozora, króla Babilonu, króla królów, z końmi, rydwanami, jeźdźcami, z wojskiem i licznym ludem. 8. Córki twoje, które są na stałym lądzie, zabije mieczem; wieże oblężnicze zbuduje przeciw tobie, przeciwko tobie usypie wały i tarczę wystawi przeciwko tobie. 9. Głowice swych taranów skieruje przeciw twoim murom, zburzy twe wieże żelaznymi hakami. 10. Z powodu mnóstwa koni okryje cię kurzawa. Od tętentu jego konnicy, jego kół i rydwanów zadrzą twoje mury, gdy wchodzić będzie w twe bramy tak, jak się wkracza do zdobytego miasta. 11. Kopytami swych koni strąci wszystkie twe ulice, lud twój mieczem wybije, a potężne twe stele powali na ziemię. 12. Splądrowane będą twoje bogactwa, rozkradzione twoje towary, zburzone twoje mury, a wspaniałe twe domy porozwalane. Kamienie zaś twoje, drzewo i proch z ciebie wrzucą do morza. 13. Sprawię, że odgłos twych pieśni umilknie, a dźwięk twoich cytr nie będzie się rozlegać. 14. Uczynię z ciebie nagą skałę, staniesz się miejscem suszenia sieci. Nie odbudują cię więcej, bo Ja, Pan, powiedziałem - wyrocznia Pana Boga. 15. Tak mówi Pan Bóg do Tyru: Czy na huk upadku twego, gdy pobici jęczeć będą, gdy pośród ciebie rozpanoszy się mord, nie zadrzą wyspy? 16. Wszyscy książęta morza zejść z tronów swoich, odłożą swoje płaszcze, zdejmą swoje wyszywane szaty. Przyobleką się w strach, usiądą na ziemi, będą drżeć bez przerwy i wzdygać się będą z twego powodu. 17. Oni podniosą lament nad tobą i powiedzą do ciebie: O, jakżeś upadło, przez morze zalane, o miasto przesławne, na morzu potężne, ty i twoi mieszkańcy, któreś grozę siało na całym lądzie. 18. Teraz drżą okręty w dzień twego upadku; wyspy na morzu przeraziły się twoim końcem. 19. Albowiem tak mówi Pan Bóg: Gdy cię uczynię miastem opustoszałym, podobnym do miast, w których już nikt nie mieszka, gdy sprowadzę na ciebie Wielką Otchłąń, tak że cię fale morskie przykryją, 20. zrzucę cię z góry do tych, którzy już zeszli w dół, do ludu dawnego, i każę ci mieszkać w krainie podziemia, w wiecznej pustyni, u tych, którzy zeszli w dół, tak byś więcej nie było zamieszkane i więcej nie powstało w krainie żyjących. 21. Uczynię z ciebie przedmiot grozy, przestaniesz istnieć. Będą cię szukać i nigdy cię nie znajdą - wyrocznia Pana Boga.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.